

RETROPERITONEAL FIBROZIS

Yrd.Doç.Dr. Süha GÖKSEL (*) • Öğ.Görev.Dr. Zerrin CALAY (*) • Uzm.Öğ.Dr. Hasan SUNAR (**)

Prof.Dr.Hasan COŞKUN (**)

ÖZET: Retaroperitoneal fibrozis, retroperitoneal bölgeyi tutan, genellikle üriner obstrüksiyon oluşturan fibroinflamatuar bir lezyondur. Etyolojisi bilinmemektedir. Bu yaşında aort anevrizması ön tanısı ile ameliyat edilen, abdominal aortada anevrizma ve belirgin aterosklerotik değişiklikler olmayan, üriner obstrüksiyon saptanmayan bir retroperitoneal fibrozis vakası bildirildi.

SUMMARY: Retroperitoneal fibrosis is a fibroinflammatory lesion of the retroperitoneal space that generally occludes the urinary tract. The aetiology of retroperitoneal fibrosis is still unknown. The case presented had undergone a laparotomy with the diagnosis of aneurysm in the aorta. However abdominal exploration disclosed neither any aneurysm nor any significant atherosclerotic change and no obstruction was observed in the urinary tract. The postoperative pathologic diagnosis was retroperitoneal fibrosis.

GİRİŞ

Retroperitoneal fibrozisin klinik ve patolojik özellikleri ilk kez Ormond tarafından tanımlanmıştır (6).

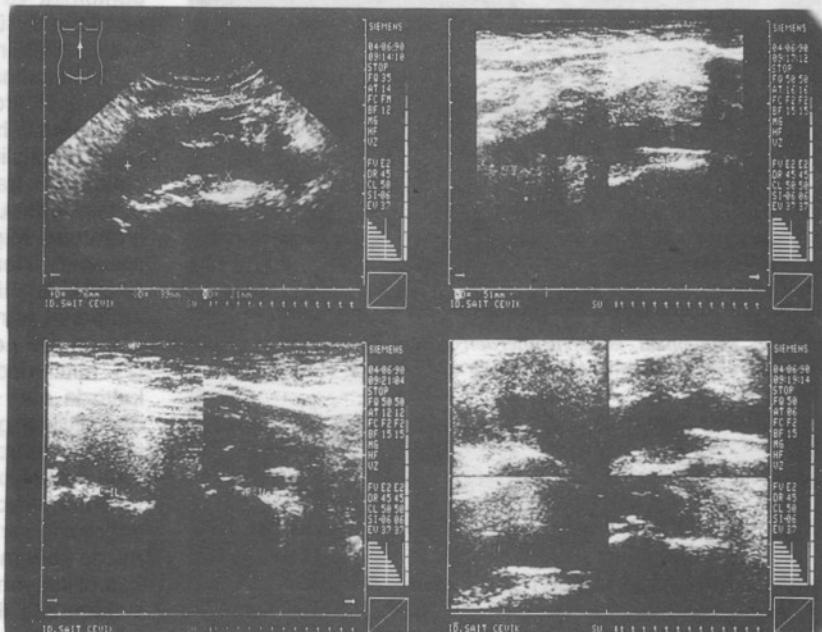
Retroperitoneal fibrozis, retroperitoneal bölgede, sakrum promontoryumundan yukarı doğru yayılan, daha sık üreterler olmak üzere aorta ve vena cava'yı kuşatarak bu yapılara bası yapabilen, genellikle üriner obstrüksiyon bulgularına yol açan fibroinflamatuar bir gelişmedir. Mikroskopik olarak, lenfosit, plasma hücresi, nötrofil, eosinfil gibi iltihabi hücre infiltrasyonu ve değişik oranlarda yağ dokusu içeren, kollajen liflerden zengin fibröz doku özellikle dır. Bu fibröz dokuyu oluşturan fibroblastlar bazan bizar formlardada olabilirler(2,3,6).

OLGU SUNUMU

56 yaşında erkek hasta, kasıklara vuran yaygın abdominal ağrı şikayeti ile 4.5.1990 tarihinde hastanemize başvurdu. Hikayesinde 1987'de koroner angioplasti, 1989'da tiroid ameliyatı geçirmiştir.

Abdominal ağrı şikayeti 2.5 ay önce başlamış, semptomatik tedaviden varar görmemiş.

Genel durumu normal olan hastada, fizik muayenede batın orta hatta pulsasyon veren yaklaşık 8cm çapında kitle dışında özellik saptanmadı. Diğer sistem bulguları normal olup, direkt akciğer grafisi ve intravenöz piyelografisinde patolojik bir bulgu saptanmadı. Solunum fonksiyon testleri normaldi. Eritrosit sedimentasyon hızı: 80 mm-126 mm-133mm, hemoglobin:12 gr, hematokrit:%33, lökosit 6000/mm³ idi. Kan şekeri, üresi, proteinleri ve lipidleri normal sınırlarda idi. Kan basıncı antihipertansif tedavi ile 170/90mmHg ile 150/90mmHg arasında idi. Batın ultrasonografisinde, abdominal aortada aterosklerotik değişiklikler ve göbek hizasına uyan bölgede füsiiform anevrizmatik genişleme, anevrizma cidarında iliak arterlere uzanan trombus varlığı bildirildi (Resim 1). Hastanın ağrılarının şiddetlenmesi üzerine, 7.6.1990'da abdominal aort anevrizması ön tanısı ile eksplorasyon yapılmıştır.

Resim 1- Vakanın batın ultrasonografisinde, aort lümeni 2 cm çapında, trombus olarak vorumlanan preaortik kitle ise 5,1 cm genişliğiindedir.

ratif laparatomı yapıldı. Lapartomide altaa iliak bifürkasyona, üstte vena renalisler hizasına yayılan, orta hatta bütün retroperitoneal alanı dolduran ileri derecede sert kivamlı tümöratif kitle görüldü. Bu kitle aortayı çepeçevre sarıyor ve vena cava inferior'u kendine doğru çekiyordu. Sağ üreter de kitle tarafından sarılmıştı. Kitleden yapılan frozen kesitlerinde hücreden zengin fibroinflamatuar bir doku görüldü. Sklerotik reaksiyonun eşlik ettiği habis bir tümör varlığını ekarte etmek için kesin histopatolojik tanı parafin bloklarının incelenmesine bırakıldı. Kitle aort ön cidarını ileri derecede incelttiğinden ve bu alanda aort duvarında fokal anevrizmatik odaklar görüldüğünden, proksimalde end-to-end, distalde en-to-side aortobifemoral greft by-pass uygulandı. Aort cidarında belirgin aterosklerotik değişiklikler ve buna eşlik eden bir anevrizma saptanmadı. Sağ üreter serbestleştirildi ve kitle elverdiğince geniş olarak çıkarıldı.

Histopatolojik incelemede ameliyat materyalinden alınan 14 adet doku örneğinde yapı hemen hemen aynı olup, az miktarda yağ dokusu içeren kollajen liflerden zengin fibröz doku görüldü. Bu fibröz doku yer yer folikül oluşturma eğiliminde lenfositler ve plazmositler ile nötrofillerden oluşan ilti-

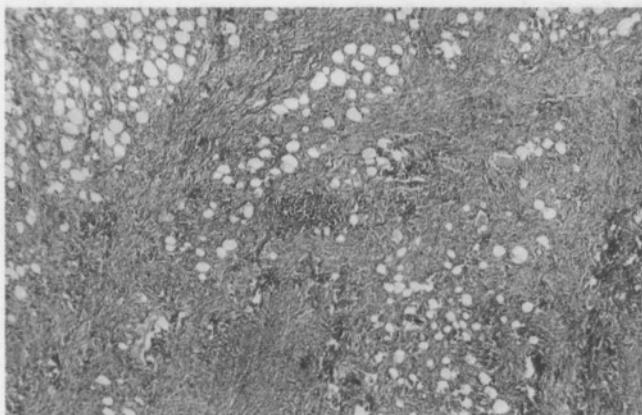
* Cerrebropsa Tip Fak Patoloji Anabilim Dalı

*** * Cerrahpaşa Tıp Fak. Göğüs Kalp Damar Cerrabisi Anabilim Dalı**

habî hücre infiltrasyonu içeriyordu (Resim 2,3). paraaortik lenf düğümlerinden alınan örneklerde reaktif hiperplazi görüldü.

Patolojik tanı: Retroperitoneal fibrozis idi.

Tanı sonrasında radyologlarla ultrasonografi ve intraveneöz piyelografi bulguları tekrar tartışıldı. İkinci incelemede de intraveneöz piyolegrafide patolojik bulgu saptanmadı. Ancak ultrasongrafik olarak abdominal aortada anevrizma olmadığı, trombotik gelişme olarak yorumlanan yapının lümenle ilişkisiz, periaotrik bir gelişme olduğu görüşüne varıldı.

Resim 2: Yağdokusu, kollajen liflerden zengin fibrozis alanı ve iltihabi hücre infiltrasyonu izlenmektedir. (B: 7050/90, H/Ex32)

Resim 3: Kollajen liflerin ve iltihap hücrelerinin daba yoğun olduğu bir alan görülmektedir (B: 7050/90, H/Ex180).

TARTIŞMA

Retroperitoneal fibrozis genellikle 40-60 yaşlarında görülmekte olup, erkeklerde daha sıkır (erkek/kadın:2/1) (3,6). Hastaların çoğunda sırt yada karın ağrısı ilk bulgudur ve klinik incelemede üriner obstrüksiyon bulguları genellikle vardır. Fizik ve labaratuar bulguları özellik göstermez, ancak hipertansiyon ve trombositopeni'ye sık rastlanmıştır.

Retroperitoneal fibrozis genellikle 40-60 yaşlarında görülmekte olup, erkeklerde daha sıkır (erkek/kadın:2/1) (3,6). Hastaların çoğunda sırt yada karın ağrısı ilk bulgudur ve klinik incelemede üriner obstrüksiyon bulguları genellikle vardır. Fizik ve labaratuar bulguları özellik göstermez, ancak hipertansiyon ve trombositopeni'ye sık rastlanmıştır.

Batında palpe edilebilen kitle az sayıda vakada görülür. Kesin tanı yöntemi ameliyat ve histopatolojik incelemektedir (2,3,6). Vakamızda intraveneöz pyelografi ile üriner obstruksiyon gözlenmedi. Ameliyat sırasında sağ üreter fibröz kitle ile sarılmış olmakla beraber sağ böbrekte hidronfroz görüldü.

Retroperitoneal fibrozis'de fibröz gelişmenin retroperitoneal alanı doldurarak, üreterler, böbrek hilusu, hatta aorta ve vena cava üzerine bası yaptığı ancak bu yapıları infiltre etmediği vurgulanmakla birlikte, üreter duvarına infiltrasyon da bildirilmiştir(8).

Retroperitoneal fibrozise eşlik eden ya da bu zeminde gelişen habis tümörler bildirilmiştir(1,5). Vakamızda paraaortik lenf düğümleri normal olup, kitlede de habaset saptanmamıştır. Ayırıcı tanıda hodgkin hastalığı, retroperitoneal sarkomlar ve belirgin fibrotik reaksiyonun eşlik ettiği kanserlerin düşünülmüş ve dokulardan bol örnek alınması gerektiği belirtilmektedir(3,6).

Mediastinal fibrozis, Riedel struması, Dupuytren kontraktürü, Peyronie hastalığı, sklerozan kolanjit gibi fibrozisle giden çeşitli hastalıklarla yakın ilişkisi gözlenen retroperitoneal fibrozis'in etyolojisinde birçok faktör tartışılmıştır. Geçirilmiş bir travma ya da fibrozise yol açan iltihabi olaylar üzerinde durulmuş ancak vakalarda böyle bir ilişki saptanmamıştır. Migren tedavisinde kullanılan methysergide ile retroperitoneal fibrozis arasında yakın ilişki saptanmıştır (2,3,6). Antihipertansif ilaçların, özellikle beta reseptör blokerlerinin retroperitoneal fibrozisli hastalarda, sık görülmeyeinden öte nedensel bir ilişki gösterdiği vurgulanmaktadır (7). Mitchinson retroperitoneal fibrozis tanısı alan bazı vakalarda aort anevrizması varlığı nedeniyle, atherosklerotik değişiklikler gösteren koroner arterler çevresinde gözlenen fibrozis, aterom plaklarındaki steroid'e karşı oluşan otoimmun reaksiyonlar ve hastaların çoğunda gözlenen eritrosit sedimentasyon hızındaki artışla ilişkili kurarak retroperitoneal fibrozis yerine "periaortit" terimini öngörmüştür(4). Vakamızda abdominal aortada belirgin bir anevrizma olmadığı gibi komplikasyonlu atherosklerotik değişiklikler de saptanmadı. Vakamızda literatürde sorumlu tutulan etyolojik faktörler içinde sadece uzun süreli antihipertansif ilaç kullanımı mevcuttu.

KAYNAKLAR

- Alpert L, Jindrak K:Idiopathic retroperitoneal fibrosis and sclerosing cholangitis associated with a reticulum cell sarcoma. Gastroenterology, 62:111-117-1972.
- Harbrecht PJ: Variants of retroperitoneal fibrosis. Ann Surgery, 165:388-401, 1967
- Hawk WA, Hazadr JB:Sclerosing retroperitonitis and sclerosing mediastinitis. Am J Clin Pathol 32:321-334, 1959
- Mitchinson MJ: Retroperitoneal fibrosis revisited. Arch Pathol Lab Med, 110:784-786, 1986
- Nasr M, Van Voorhis LW: Retroperitoneal fibrosis associated with pelvic sarcoma. Report of a case. Obstetrics and Gynecology, 36:606-610, 1970
- Ormond JK: Idiopathic retroperitoneal fibrosis. An established clinical entity. JAMA 174:1561-1568, 1960
- Pryor JP, Caste WM, Dukes DC, Smith JC, Waütson ME, Williams JL: Do betaadrenoceptor blocking drugs cause retroperitoneal fibrosis? Brit Med J, 287:639-641, 1983
- Skeel DA, Shols GW, Sullivan MJ, Witherington JS: Retroperitoneal fibrosis with intrinsic ureteral involvement. J Urology, 113:166-169, 1975.